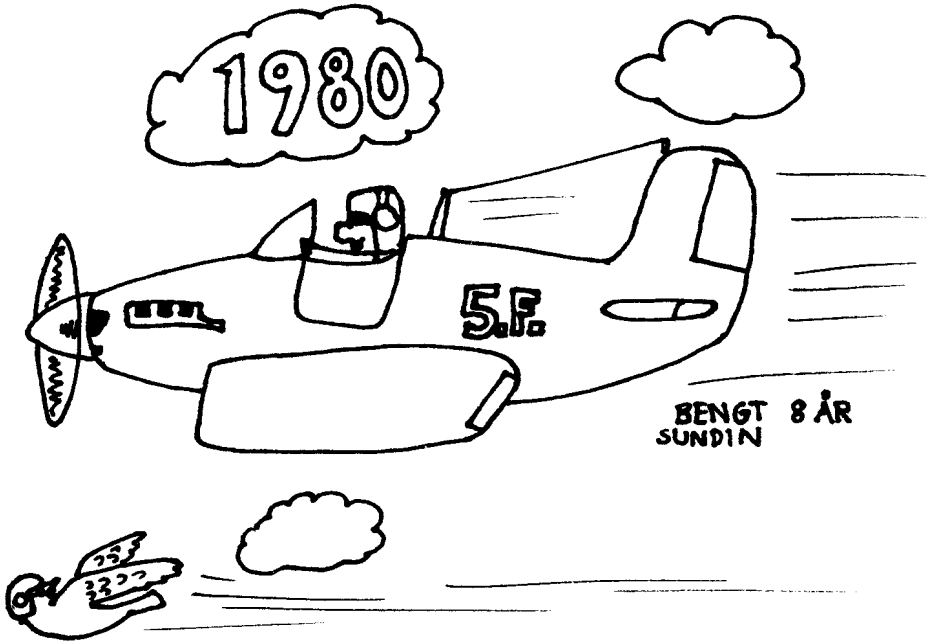

PROPELLERBLADET

Organ för FFV:s kamratförening

Organ för FFV Kamratförening

Redaktör och ansvarig utgivare:

Karl Gardh

I redaktionen ingår:

Styrelsen

Föreningens styrelse:

Ordförande:

Karl Gardh, Anders Johanssonsgata 22K, 732 00 Arboga, 0589/13914

V ordförande:

Jan Åke Åkesson, Ekoxgatan 15, 736 00 Kungsör, 0227/12349

Kassör:

Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 00 Arboga, 0589/13548

Sekreterare:

Karl Otto Granath, Gamla Vägen 7, 722 33 Västerås, 021/60935

KFUM-KFUK repr:

David Molin, Polstjärnegatan 59, 724 60 Västerås, 021/116324

Suppl:

Göran Norlen, Plåtbergsgatan 34, 724 74 Västerås, 021/358630

Suppl:

Roland Rehnback, Iduns Väg 6, 723 55 Västerås, 021/20630

1981 års medlemsavgift 15:- (Femton kronor)

Postgiro 340204-7

Flygförvaltningens Verkstadsskolas Kamratförening

Så är det åter dags att försöka sammanfatta det gågna årets händelser. I vår strävan att förbättra medlemsinbetalningsmoralen så anordnade vi ett lotteri bland betalande medlemmar och med penninglotter som pris. Det gällde att våga prissumman emot den förväntade ökningen av intäkterna. Om jag i skrivande stund inte minns alldeles fel så gick föreningen med vinst. Det var glädjande att så många efter-släntare nappade på betet. Förmodligen försöker vi med någon liknande morot även nästa år. Fast egentligen ska det inte behövas någon morot, eller hur? Tyvärr så utföll såvitt vi vet ingen av lotterna med vinst.

Söndagen den första juni så var det time för årets stora begivenhet i FFVK sammanhang. D v s kamratträff på Lövudden. Tvärt emot alla tidigare år så hade vi vädrets makter emot oss, regnet strilade ner praktiskt taget hela dagen. Och tvärt emot de senaste gångerna så var uppslutningen betydligt sämre. Vi hade nu lite otur med att den varslade oljekris (strejken) som var i maj kolliderade med anmälningstiden. Vi har en känsla av att många inte vågade anmäla sig i år med risk att inte få bensin till sin bil vid tiden för kamratträffen. Styrelsen hade faktiskt ett krismöte där vi planerade flytta träffen till i höst. Strejken tog slut endast två dagar före vår uppsatta tidsgräns. Nåväl vi som kom hade trevligt i alla fall det tror jag alla som var med håller med mig om.

Årets propellerblad kommer väl inte att skilja sig så mycket från tidigare år. Vi har försökt ta fasta på de synpunkter och den kritik vi fått ta del av. Vi har i många år efterlyst bidrag ifrån er, några har hörsammat vår vädjan och det är vi mycket tacksamma för. Men i brist på bidrag så måste vi själva gå ut och be om inslag. De flesta ställer villigt upp år efter år och utan deras hjälp så hade nog pb blivit ganska tunn om det överhuvudtaget blivit något alls. Med det materiel vi således får in, är det svårt att förnya sig, så ni får väl hålla till godo med det som blir.

F ö så blev det ändring på en plats i styrelsen vid årsmötet. Vi tackar Tord Liljequist som av tidsskäl måste avgå, för all hjälp under de år han medverkat och hälsar Roland Renbäck Västerås välkommen i gänget.

Slutligen så ber vi få önska samtliga läsare en GOD JUL och ETT GOTT NYTT ÅR.

STYRELSEN

Utdrag ur årsmötesprotokollet 1980-06-01

§ 7

Karl Gardh uppläste styrelsens årsberättelse för perioden 1978-1980. Den godkändes i befintligt skick och lades till handlingarna. Betr förra årsmötets beslut att från kamratföreningen överlämna en gåva till det planerade kapellet vid Lövudden, rapporterade K-O Granath att vid styrelsesammanträde juni 1978 beslutats att gåva upp till ett värde av kronor 500:- skulle överlämnas. Wikström och Rydje ansåg att beloppet 500:- var för lågt varför detta borde höjas. Beslutades att styrelsen vid detaljutformning av gåvan ev skulle höja beloppet.

§ 13

Till ledamöter i valberedningen omvaldes Bengt Björk och Erik Färnlöf, den förstnämnda såsom sammankallande.

§ 14

Nästa årsmöte beslöts förläggas till en helg i mitten av maj månad 1982.

§ 17

Diskuterades vilka krav som skulle gälla för att en f d FFV-elev skulle bli medlem i kamratföreningen. Beslutades att alla som mer eller mindre varit elever vid FFV skall kunna erhålla medlemskap i föreningen.

Från FFV till FMV

Det var så här det började. En kall och mörk vintermorgon den andra januari 1949 stod jag utanför grinden till dåvarande CVV och väntade på att någon från FFV skulle komma och "ta hand om mig". Utanför grinden gick också en annan figur och trampade i snön. Så småningom

började vi prata med varann och kom underfund med att vi skulle börja jobba på samma ställe. Den andre var Martin Nielsen. Eftersom eleverna hade julferier så hade inte personalen vid FFV så bråttom den här morgonen och därför fick Martin och jag en bra stund på oss att bli bekanta. En bekantskap och vänskap som sedan varade i många år.

Tiden vid FFV i den s k sjöhangaren inne på CVV:s område blev inte så lång då ju som många vet hangaren brann ner i jan 1949. För mig började därför det egentliga jobbet i och med att skolan "flyttade" till Johannisberg. Ett verkligt pionjärjobb både för lärare och elever, jobbigt men inspirerande och fullt av improvisationer och kul episoder.

Åren gick och nya elevkullar "kom och gick". Lärdomar och misstag gjorde att undervisningen förhoppningsvis blev bättre med åren. De sista åren innan jag slutade på FFV (okt 1962) blev emellertid antalet elever för teleutbildning väl stort, så det blev svårt att "hänga med" överallt. Kunskaps törsten hos eleverna har också under alla år varit enorm. När man gjorde en vända på verkstan och tyckte att nu "har de jobb en stund", hördes en glad och lycklig röst: Nu är jag klar! Ja, då var det bara att börja på nytt. Eller på raster då man kom ut från lektion med "ettorna" då stod en förhoppningsfull skara elever och frågade: Vad ska jag göra nu? Som jag sa förut. En jobbig men kul tid.

Hur blev nu resultatet? Under de efterföljande åren har jag träffat många elever på de mest skilda ställen. På försvarsanläggningar, verkstäder, civil industri (avhoppare), på tjänsteresor utomlands etc. Överallt är de mycket omtyckta både som människor och som arbetskraft. Våldigt många har ju också studerat vidare efter FFV-tiden varför de är mycket kunniga och uppskattade inom skilda arbetsområden.

Då nu resultatet blev så bra så frågar man varför och hur. Säkert var det flera samverkande faktorer. Jag tror t ex att kombinationen skola - elevhem så som den fungerade hade sin stora betydelse, men inte minst eleverna själva och deras vilja att lära sig något. Det sista var inte att ta miste på.

Har jag inte något speciellt minne från FFV-tiden? Jodå, det finns många. En episod som förresten återkom då och då under åren var när en elev för första gången fick ljud i sin egenhändigt byggda kristallmottagare på stativ. Med hörlurarna på (då uppfattar man inte sin egen röstnivå) skrek han så det hördes i hela verkstan. O dj-a det hörs! Detta tycker jag på något sätt symboliserar den entusiasm som besjälade eleverna. Jag är tacksam över att ha fått vara med under de åren.

Sedan jag slutade på FFV år 1962 har jag jobbat på F:UR som betyder reservdelsbyrå i Arboga. Svarar där tillsammans med 15 medarbetare för reservdelar till all elektronisk utrustning inom Flygvapnet. Detta medför bl a som jag antydde förut en mängd tjänsteresor såväl inrikes som utrikes för mtrl-anskaffning hos leverantörer. Genomsnittligt är jag på utländska tjänsteresor 3-4 ggr/år mest till USA. Har tagit för vana att skriva vykort till "Molle" från olika platser så han borde ha haft en rejäl uppsättning om han hade sparat dem. Man har ju ganska gott om tid när man bor på olika hotell. Som synes en något annorlunda sysselsättning jämfört med den på FFV.

Om jag inte har några minnen från mina resor? Jodå, men se det är en annan historia som Kipling sa.

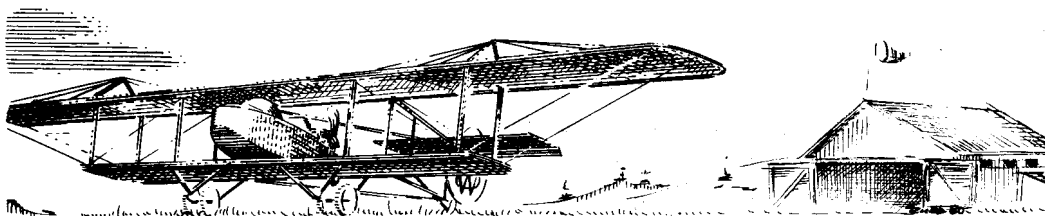
Hälsningar

Folke Sundholm

Aviatic från Södertälje

För alla dem som vid namnet Södertälje bara tänker på kringlor och tokar, möjligtvis lite ishockey och lite Tellemar, kommer här ett bidrag för att upplysa om Tälje ärorika flyghistoria. Naturligtvis var vi först, störst och bäst även här. Redan före första världskriget lade Södertälje Werkstäder ned sin tillverkning av järnvägsvagnar och startade en aviaticavdelning under flygbaronen Carl Cederströms ledning. Efter diverse turer som agentur för franska Farman och Sociéte des Moteurs Gnôme tillverkades det första flygplanet som var en kopia efter ett i Sverige störtat tyskt flygplan. På sätt och vis en mycket god satsning. Planet fick nämligen namnet Albatross och företaget gjorde god vinst på reparationer. Utanför staden anlades ett flygfält för provflygning och en flygskola där det undervisades med hjälp av nymodigheten dubbelkommando. År 1916 övertog Gösta von Porat ledningen som tillsammans med Henry Kjellson, ett för gamla FFV-are välkänt namn, konstruerade ett dubbelvingat plan som fick beteckningen SW 15. Det var utrustat med en Scania-Vabismotor på 110 hkr och en fast kulspruta synkroniserad med propellern.

Fortsättning sidan 7

SW15

I de fall där inte piloten sköt ner sig själv, kraschade planen då de vi landningen slog runt på grund av någon felkonstruktion. Nästa försök var ett spaningsplan med den följdriktiga beteckningen SW 16. Detta ansågs vara en lyckad konstruktion men tyvärr havererade det enda tillverkade exemplaret vid leveransflygningen.

Därmed var det slut på Tälje flyghistoria.

Som parentes kan nämnas att Henry Kjellson strängade flera projekt. Han konstruerade en pilbåge av stål med vilken flera VM-segrar vanns. Även stålrörstaven tror jag han var pappa till. Och så förstås till Ingvar Kjellson.

Han var Svenska Bågskytteförbundets ordförande under många år. Jag träffade honom vid ett NM i bågskytte i slutet av 50-talet. Bara bildligt talat. Där kom samtalet att röra sig om gammal egyptisk historia. Men si, det är med H.C. Andersens ord, en annan historia.

Hälsningar Rune Ståhl

Klassträffar

Går Du och funderar på om din klass ska ha någon klassträff till kamratträffen våren 82. Vänta inte på att andra ska ordna det utan gör det själv.

Börja med att skriva eller ringa till: Rolf Olsson
Turedalsgatan 42
732 00 Arboga
Tele: 0589/13548

Av Rolf får Du kuvert och frimärken och eventuella nya adresser Du behöver för att skriva till klasskompisarna. Är fler i din klass inne på samma ide vet Rolf om det, om de hört av sig förstås.

En elevhems-kändis från åren
1944 - 1951

När vårt förnämliga kulturorgan PROPELLERBLADET nu upplåter sina spalter för presentation av en del personligheter, som förekommit i anslutning till Flygförvaltningens Verkstadsskolas och dess elevhems verksamhet, så in-tar Gunnar "Greven" Larsson, född

den 4 augusti 1903, sin självklara plats i raden.

Under tiden den 30 maj 1944 t o m den 15 september 1951 tjänstgjorde Gunnar Larsson som vaktmästare och bitr föreståndare vid Johannisberg-Lövudden. Där nedlade han ett hängivet och osjälviskt arbete såväl när det gällde skötsel av blommor och gräsmattor som elever. Han hade långa arbetsdagar som ofta avslutades med att han "gick kvällsronden", d v s kontrollerade att det var tyst och att lyset var släckt i logement och sovrum samt att alla eleverna befann sig i sina bäddar kl 22.15 vanliga veckodagar. I hans arbetsuppgifter ingick även att köra KFUM:s bil, en liten "Y-Ford" Junior, en sällsam företeelse. En gång väckte detta ekipage berättigad uppmärksamhet då signalhornet hakade upp sig ungefär i höjd med Oxbacken och sedan fortsatte att "tuta" hela Stora gatan ända fram till Kopparbergsvägen och KFUM. Det måste ha varit någon gång i december, för bilen var lastad med julgranar. Då var det inte roligt att sitta bakom ratten i den lilla bilen. Senare byttes den och vi fick en skåpbil i stället, fortfarande av märket Ford. På den tiden företog eleverna skolresor per cykel vid midsommartid. Då följde Gunnar Larsson med i bilen och var varje dagsetapp i förväg med tält och köksutrustning. Medan tälten restes och lägerplatsen iordningställdes lagades kvällsmål och efter nattens vila kokades frukostgröten vid bilen. Alltsammans ordnades kvickt och behändigt under Gunnar Larssons insiktsfulla och skickliga ledning. För snabbhet och skicklighet präglade allt vad Gunnar företog sig.

Under en följd av år odlades potatis på Lövudden och Johannisberg. Där nu kursgården, språklaboratoriet ("Föreningsstugan), bostadsstiftelsen (personalbostad) och basketbollarplanerna är belägna var då en del av de omfattande potatislandena. En stor tilldragelse varje höst var potatisupptagningsdagen. Då fick eleverna byta ut skolarbetet emot arbete i potatislandena. Dessa tillfällen var kafferasterna populära. Några flickor från köket kom då ut med en kaffekorg och då var ingen nödbedd. De som var med glömmen nog aldrig en sådan rast när en av pojkarna åt upp tre feta dagmaskar. Han hade slagit vad med några kamrater och inhöstade kronor 11:50 för sin prestation. Vadet gällde egentligen bara en mask, men den unge mannen tog den ena, slemmiga, slingrande masken efter den andra, torkade omsorgsfullt av jorden och slök dem hela, han tuggade dem inte.... Undra på att husmor satte kaffet i vrångstrupen och gick därifrån....

Tillnamnet "Greven" föll sig alldeles naturligt med tanke på den aristokratiska framtoning i gester och utseende som alltid präglade Gunnar Larsson. Och så bodde han ju nästan i ett slott, Greven av Johannisberg. Numera är han pensionär och bosatt i en trivsamt tvårumslägenhet vid Narvavägen 30 B, 724 68 Västerås. Sedan många år lider Gunnar av vissa hjärtbesvär, men är trots allt glad och förnöjsam. I samband med årets kamratträff fick undertecknad i uppdrag att - tillsammans med en förutvarande elev - uppvakta Gunnar och överbringa en hälsning. Nr 4718 (138) Leif R Waldehag med hustru Barbro samt min fru Signe och undertecknad tillbringade med anledning av detta uppdrag en trivsamt kväll hemma hos "Greven" och återupplivade mängder av gamla minnen tillsammans samt överlämnade blommor och hälsningar från Kamratföreningen. Nu ber vi att få förena oss i en hjärtlig hälsning till alla Propellerbladets läsare och önska en God Jul!

David Molin

Från telemontör till "informatör"

Egentligen är det på en gång både underligt och självklart att jag hoppade av som telemontör för att ägna mig åt informationsverksamhet. Praktiskt arbete har ju alltid intresserat mig. Redan som liten kille i Niemisel ägnade jag mig åt att plocka sönder saker och ting, t ex väckarklockor. Men jag

fick aldrig ihop dem igen, så det var kanske klokt att jag till sist satsade på något annat. Jag fick lov att stilla mitt intresse för att ha sönder saker och ting på annat sätt än i mitt dagliga arbete, och så har det varit de senaste 20 åren. Så länge har jag nämligen arbetat på ASEA i Västerås.

Men skämt åsido. Det var faktiskt en målmedveten satsning som ledde mig in på den här yrkesbanan. Eller kanske rättare sagt: en målmedveten anställare på ASEA. När jag stegade in där på sommaren 1960 övertalade han mig helt enkelt. Med elegans och finess berättade han ur intressant och lärorikt det skulle vara att skriva provningsinstruktioner och beskrivningar. Hög lön skulle jag också få, 950 kronor i månaden! Och jag kunde förstås få byta jobb senare om jag inte trivdes.

Så blev det nu inte. Ju mer jag kom in i jobbet, desto mer insåg jag hur väl det passade mig. Jag märkte att jag var road av att förmedla kunskaper och intryck till andra människor, av "kommunikation" som det så vackert heter.

I slutet av 60-talet lastades det totala ansvaret för Elektroniksektorns dokumentations- och utbildningsverksamhet över på mig. Det tog mig sedan mer än tio år att upptäcka att nästan all tid gick åt för administration och arbetsledning.

Kommunikationsbiten blev mindre och mindre. Därför tog jag för ett år sedan steget fullt ut och tog jobb på den centrala informationsavdelningen.

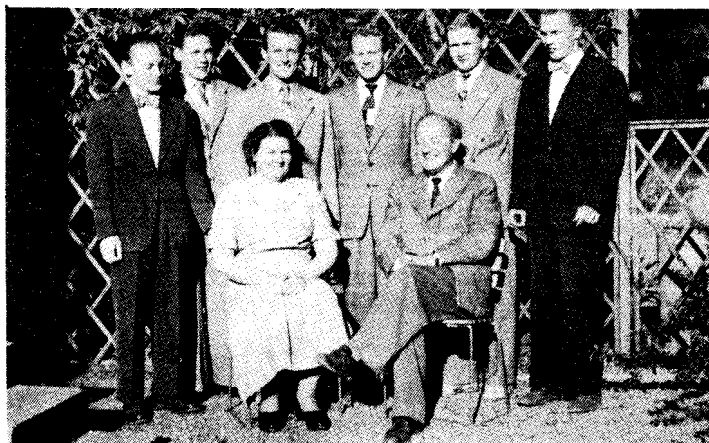
Att arbeta på ett stort företags informationsavdelning är alltid omväxlande. Vi sköter härifrån alla kontakter med massmedia, vi gör personaltidningar, kundtidningar och allmänna trycksaker. Vi svarar dessutom för en del av de många besök som kommer till ASEA. Det bästa med jobbet är att det händer nya saker varje dag, att det aldrig blir slentrian. Att därutöver på sätt och vis få vara med och skapa nyheter gör ju inte saken precis sämre.

Tyvärr är det så att det inte finns alltför gott om tekniker som kan uttrycka sig med "det skrivna order". Därför vill jag verkligen råda den FFV:are som är utåtriktad och road av att skriva, att allvarligt fundera på den här banan. Du kommer inte att ångra Dig om Du tar steget över, det lovar jag!

Till sist några ord om Kamratföreningen. I våras tillfrågades jag till min glädje om jag ville hjälpa till lite grann med styrelsearbetet. Visserligen har jag flera politiska uppdrag som tar en stor del av min fritid, men jag kunde ändå inte tacka nej. Jag gläder mig verkligen åt att åter få bidra med en insats i den förening där jag några år på 60-talet var ordförande. Skall vi kunna hålla föreningen livaktig fordras att fler gör sammalunda. Eller åtminstone ställer upp på Kamratträffen!

Jag vill också passa på att sända en julhälsning till alla klasskamrater och andra jag känner. Jag hoppas också att Bertil Lilja äntligen lyckas i sina föresatser att arrangera en klassträff för 55:orna!

5524 Roland "Valle" Rehnäck

SAXAT UR GAMLA

PROTOKOLL

Styrelseprotokoll 53-01-24

§ 3

Formerna för utdelning av resebidrag till vårens kamratträff, genomgicks och beslutades att bidrag skulle lämnas till dem vars resekostnad uppgår till minst 50 kronor t.o.r. hemorten-Linköping inkl. snälltåg, exkl. sovvagn, med överskjutande belopp. Vidare bestämdes att medlemmar som fullgör värnplikten skulle erhålla halva resekostnaden oberoende av storleken.

Styrelseprotokoll
54-03-09

§ 4

Frågan om resebidrag diskuterades. Styrelsen beslutade att något resebidrag ej skulle utgå till årets träff p.g.a. att kassan behöver ett år på sig att växa till. Kontaktmännen ska i inbjudan, uppmanas att på sina resp. platser göra små insamlingar så någon kan åka.

Styrelseprotokoll
55-03-25

§ 3

Besluts att resebidrag skall utgå till långväga kamratträffsgäster vars biljettpreis överstiger 50 kr. Dessutom kan värnpliktiga påräkna resebidrag.

Red.anm:

Olika blåsa vindarna
genom åren. Det svänger minsann.

Lärde elektronik i USA - blev tandläkare

När jag vid mitt senaste besök i Sverige blev uppringd av denna tidnings redaktör och tillfrågad om jag inte ville skriva några rader om mig själv svarade jag, en aning oöverlagt, ja. Nåväl "har man lövat så har man", som vi västgötar säger. Ty västgöte är jag från födsel. Jag föddes således i Töreboda 1933 och hann avlägga realexamen innan jag 1950 började som 5024 Pagoldh på FFV. Att flytta hemifrån är förvisso inte lätt och därtill flytta till en internatskola med allt vad det innebär ifråga om regler, förordningar och anpassning till en mängd nya kamrater gjorde sannerligen inte saken lättare. Det visade sig också vid julkollegiet, då jag blev uppkallad och varnad för min uppstudsighet. Jag minns än idag rektor Ahlgrens ord, "om jag inte steg ned från mina höga hästar skulle jag bli hemskickad." Det var ord och inga visor och efter den läxan tror jag att jag inte ställde till med några större problem för vare sig Larsson o Molin eller lärarna på skolan. Efter 2 år i Västerås bar det iväg till Arboga och Werner Larssons Ekbacken. På CVA hade jag turen att hamna på resemonteringsavdelningen. Det passade min oroliga själ utmärkt och jag trivdes verkligen. I Arboga lärde jag också känna Kalle Gardh, som förutom att han var "cool" saxofonutövare även var lycklig ägare till elevhemmets enda bil, en Chevrolet årgång 1928. Det var ett tufft gäng som med "Chevans" hjälp tog sig in till Folkan i Arboga på lördagskvällarna. Om jag inte minns fel bestod klädseln av mörkblå bredrandig kostym, svart skjorta, nyggjagare samt ljusgrå damasker.

Under Arbogatiden vaknade lusten att läsa vidare, varför jag under två terminer åkte in till Köpings Tekn Institut för att på kvällarna börja läsa på en ingenjörsexamen. I maj 1954 var det så dags för telemontörsexamen i Västerås. Det var trevligt att åter träffa alla klasskamrater och berätta "gamla minnen." Hösten 1954 var det så dags för lumpen på F7 Såtenäs. Eftersom jag var uttagen till radarobservatör fick jag dock rycka in på F2. Även under denna tid passade jag på att läsa. Således genomgick jag en kurs i matte på NKI. Denna kurs var avsedd för de som tänkte söka in på Högre Tekn läroverk, och det var precis vad jag hade tänkt.

Våren -55 sökte jag därför in på HTL i Stockholm. Det var bara ett problem, nämligen att skolan skulle börja innan jag skulle mucka. Dock, tack vare en mycket hygglig flottiljchef på F7, fick jag mucka sex veckor tidigare, mot att jag gjorde de veckorna under kommande sommarlov. Vid inträdesproven till HTL stötte jag för övrigt på två gamla FFV-kompisar Bernt o Roger Eriksson. Vi kom sen att bli klasskompisar på HTL:s tvååriga fackskolelinje för teleingenjörer. Under sommarlovet -56 fick jag således åter krypa in i kronans kläder på F7. Det var min verkliga lycka, ty flottiljens kassachef hade en dotter, som två år senare skulle bli min hustru.

I en av korridorerna på HTL fanns en världskarta, som jag brukade titta längtansfullt på. Speciellt lockande tyckte jag Californien såg ut, varför jag beslöt mig för att ta mig dit efter skolan. Jag hade en kolossal tur och lyckades få ett arbete i Los Angeles på en svensk firma, som tillverkade computers. När jag således tog min ingenjörs-examen i maj -57 hade jag redan hämtat mina biljetter till USA-resan. Det var en härlig känsla att stiga på m/s Gripsholm för en 10-dagars tur till New York. Den 1 juli 1957 kunde jag så skåda Frihetsgudinnan och New Yorks alla skyskrapor. Med Grey Hound buss bar det några dagar senare iväg non-stop tvärs över Nordamerika. Väl framme blev det tuffa tag, en 5-veckors kurs i digitalteknik startade redan första arbetsdagen. Varje fredag var det sen prov på det vi hade lärt oss, typiskt amerikanskt tror jag. Det var en härlig tid med bad i Stilla Havet, fotbollsspel för Viking AC, dans o bridge på Svenska Ungdomsklubben och mycket annat. Amerikanerna var fantastiskt gästvänliga o hjälpsamma. Tyvärr tog denna tid snabbt slut. Firman som jag arbetade på hade dålig ekonomi. Den ägdes av Axel Wennergren och de som har läst boken "Dansen kring guldkalven" vet också varför. Allt skulle läggas ned.

Vid denna tid hade jag åter funderat på att börja läsa vidare. Jag ville läsa matematik på universitetet i Los Angeles. Dock inför hotet att ånyo behöva göra lumpen, denna gång i USA beslöt jag mig för att åka hem.

Hemresan gick via Las Vegas, tre dagar, Chicago o New York. Med m/s Stockholm anlände jag så till Göteborg i april 1958. Snabbt upp till Stockholm och ett väntande jobb på Philips Teleindustri. Anyo stötte jag på Bernt Eriksson som sedan skolan jobbade där.

Nu var jag fast besluten att läsa vidare. Efter kvällsstudier tog jag examen som privatist och blev så gymnasieingenjör, vilket fordrades för högre studier. Samtidigt tog jag studentbetyg i biologi. Jag hade nu tre utbildningar som lockade mig, civilingenjör, civilekonom och tandläkare. Hösten -59 sökte jag in på Käftis och slutade jan -60 på Philips för att under 5 års tid studera till tandläkare. Det var många i min omgivning som skakade på huvudet åt mitt agerande. 26 år gammal teleingenjör sätta sig på skolbänken. Det kan väl inte vara klokt? Det fanns ju inte AMS på den tiden heller. Själv tyckte jag dock det skulle bli kul och jag inbillade mig att tandläkeri är ett väl så tekniskt yrke som ingenjör. Vidare har jag alltid tyckt om att arbeta med mina händer. Jag hade också fullt stöd hos kassachefens dotter Inger, som sedan april -59 var min hustru.

Under käftistiden passade jag på att jobba extra som ingenjör dels på Högre Tekn Läroverkens Ingenjörsförbund och dels på Standard Radio, där för övrigt Inger också arbetade. I maj -64 var jag så äntligen färdig tandläkare. Studierna hade gått ett halvt år snabbare än normalt, så att jag den 1 juni -64 kunde börja som assistent hos en äldre tandläkare i Saltsjöbaden. Årsskiftet 64/65 blev jag så min egen med min gamla chef som assistent. Jag hann också med att gästspela som lärare på Käftis samt arbetade en kort tid på en praktik på Norrlandsgatan i Stockholm. 1967 var det åter dags för flyttning. I Lidköping fanns en villa lämpad för tandläkarpraktik, varför jag våren -67 öppnade en ny praktik där. Samtidigt hade jag kvar Saltsjöbadenspraktiken, nu med ännu en assistent. Årsskiftet 68/69 var det dags att sälja Saltsjöbadspraktiken och helt ägna krafterna åt Lidköping och gamla Västergötland.

Nu följde en lugn period fram till hösten -79. Under tiden hann familjen utökas så att jag i dag är stolt fader till tre döttrar, Maria 15, Anna 14 o Pernilla 11. Jag hade länge funderat på att pröva på Tyskland eller Schweiz som tandläkare och i november för snart ett år sedan bar det så iväg till Sursee i Schweiz. Det har varit ett mycket intressant år, men samtidigt enormt påfrestande, då nämligen familjen under större delen bott kvar hemma i Lidköping. Den 21 nov arbetar jag min sista dag i Sursee och sedan blir det antingen Zürich eller åter till Sverige för mig. Det sista alternativet är det troligaste och då blir det Lidköping för gott tror jag.

Är det inte märkvärdigt vad FFV:s glade gosse kan råka ut för?

P.S. Verkar inte Australien vara ett intressant land? DS.

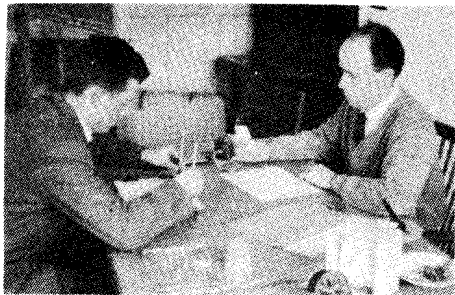
De bästa hälsningar

5024 Pagoldh

Liten tävling.

Har Du något barn under 15 år som tycker om att rita. Låt det rita en bild som Du sänder till Propellerbladet c/o J-Å Åkesson Ekoxg 15 736 00 KUNGSÖR. Gärna ett motiv med anknytning till flyg. Styrelsen avgör sedan enhälligt vilka bilder vi kommer att ta med i PB.

Minnen

Hur det kändes att vara FFV-elev kan jag bara ana mig till, hur det kändes att vara Lage Jarking vid FFV under åren 1944-1967 vet jag. Det var bara bra, frånsett de vanliga vardagliga förtretligheterna, som vi alla får kämpa med på våra arbetsplatser och som vi i allmänhet snabbt får bukt med

och sedan glömmar. Till stor del var det kontakten med eleverna som bevarade sinnets spänst, om det nu fanns någon, men givetvis var det en glädje att känna samhörighet med arbetskamraterna på kontoret och i lärarkuporna.

Jag skall försöka minnas i kronologisk ordning.

Någon gång före den stora branden 1949, då hela skolan gick upp i rök, anställdes Asta Erdsjö på kontoret. Nu skall man ju vara artig mot damer, men jag kan inte låta bli att berätta en episod, som aldrig lär gå ur mitt minne. Om Asta eventuellt läser det här hoppas jag hon ursäktar.

Jo, Asta hade två egenheter. Dels satt hon ofta och vägde på kontorsstolen, dels hade hon på den tiden hatt på sig på kontoret. Det kanske skulle vara så, vad vet jag. Alltnog vi delade ett stort rum och skrivborden stod vända mot varandra, försedda med stora masonitskivor på framsidorna.

Plötsligt en dag, när vi satt där och jobbade i lugn och ro brakade det till ordentligt vid Aastas bord. Jag hoppade till och tittade upp men där fanns ingen Asta.

Däremot stack toppen av en hatt upp över bordskanten och efter kom två förvånade ögon och så småningom en något generad kontorsdam. Om jag brast i skratt eller ej kommer jag inte ihåg, men att synen var festlig det minns jag.

Så var det verkmästare Lindström, en man som jag, trots vår stora åldersskillnad, kände en stark samhörighet med. Hans kommentarer var ofta rätt dråpliga. Han hade innan han kom till verkstadsskolan suttit på planeringen på CVV och prissatt olika arbeten, ett jobb som jag tyckte måste vara tråkigt för en praktisk person van vid livet på verkstadsgolvet. När jag en gång frågade om detta svarade han: "Nej, det var ingen konst. Man använde sig av en sorts A5-blanketter och jag kom snart underfund med att om man satte 5:- per rad för arbetsbeskrivningen så gick det bra. Det var aldrig någon som klagade".

Under krigsåren fick vi rökare finna oss i att inhalera de mest underliga avgaser för att få våra röklustar tillfredsställda. Bl a förekom en cigarett som hette Carmencita. Den blev högt uppskattad av Ove, vår käre rektor, emedan undertecknad trots långvarigt tobaksmisbruk inte kunde fördrå eländet. En dag tog jag väl i ordentligt och bad honom vänligt men ytterst bestämt att dra dit pepparn växer med sina stinkbomber. Om se det gjorde han. När jag senare på dagen ville rådgöra med honom om något ärende var han helt enkelt försvunnen. Till slut förstod jag, att han tagit mig på orden, vilket jag naturligtvis inte hade väntat mig. Först dagen därpå träffades vi, varvid jag givetvis bad om ursäkt. Någon misshällighet uppstod ej och troligtvis var det Oves sätt att skoja med mig. Jag misstänker att han haft något speciellt ärende att uträtta utanför skolan, men inte talade om det, utan lät mig gå där med skamkänslan över att ha varit för burdus.

Men det finns ju många fler. Folke Segernäs och Martin Nielsen t ex. Speciellt dessa två kopplar jag samman med vad som hände en gång i augusti.

Varje sommarlov hyrde vi in städpersonal för storstädning av lokalerna. Bl a köpte jag in stora fat med flytande bonvax. Ytorna som skulle bonas var ju rätt stora.

Ett år fick jag första dagen efter min semester besök på mitt kontor av Folke Segernäs som anklagade mig för att ej ha köpt hem just flytande bonvax. Jag förnekade detta men han stod på sig, varför jag bad honom följa med ned i förrådet, där jag visste att faten placerats före semestern. Nere i förrådet gick jag direkt fram till faten och pekade på dem: "Här står dom ju. Vad snackar Du om?" Folke: "Det där, det är ju kylvätska". Ridå! När han blev varse sitt misstag blev han tämligen tyst i motsats till Nisse, som snabbt underrättades om vad "hans" maskiner matats med under sommaren. Det var inga vackra ord som sades, ej heller var dom lågmälda. Grabbarna plockade isär hela maskinparken, gjorde rent och monterade ihop igen med kylvätska i denna gång. Jag tror de höll på i 3-4 dagar. I och för sig kan jag förstå Folkes misstag. Kärlden var rätt lika och flytande bonvax och kylvätska är också lika.

Lärarna var ju många fler än dem jag nu nämnt och flickorna på kontoret växlade, men alla var ju inte roliga - förlåt - lockade inte till skratt, eller också är det mitt minne som är dåligt. Jag kan inte komma på något mer nu, men vill ge redaktionen ett litet tips. Fråga Ludde om inte han skulle kunna bidra med några minnen. Jag tror han har många och om han vill gräva fram dem kanske även undertecknad kommer i "blåsväder".

Lage

.....

En julhälsning till alla klasskamrater och lärare från

4107 Sven Johansson

EN LITEN TÄVLING

för dej som betalar medlemsavgift.

Vi kommer att lotta ut 10 st penninglotter som kan ge dej upp till 500 000 om du har tur. 5 st lotter som 1:a pris 3 st lotter som 2:a pris och 2 st lotter som 3:e pris. Det enda du behöver göra för att få deltaga i tävlingen om penninglotterna är att så snabbt som möjligt betala in medlemsavgiften (15 kr), dock senast 31 mars 1981.

Ständiga medlemmar deltagar automatiskt i tävlingen.

Lotterna kommer att skickas ut till de 3 lyckliga vinnarna omkr den 1 maj och deras namn kommer att meddelas oss övriga i nästa Pb.

Så tag chansen, snabba på med inbetalningskortet så kanske du vinner storkovan i vår!

Styrelsen.

1980 års Propellerblad gick ut till 532 (549) adresser. 331 (240) medlemmar har betalat in medlemsavgift för 1980. Motsvarande siffror föregående år inom parentes. Fyll i bifogade inbetalningskort och låt det följa med nästa gång du betalar dina räkningar.

Känner du någon FFV-are som ej fått Propellerbladet, notera elevnummer, namn och adress på inbetalningskortet eller meddela styrelsen på annat sätt.

RO

•
 Mikropunkt.
 Lösningen på julnöten

Kära FFV-vänner!

När Kalle Gardh i slutet av september ringer då vet jag att "nu så kommer julen". Visst vill jag gärna skriva ett bidrag till propellerbladet. Idag är det sol över Lövudden. Björkarnas gula löv faller, ekarna skiftar i "brungul" valör, vattnet på fjärden är blått och ganska lugnt. Fotbollsplanen är vackert grön.

Några segelbåtar ligger ännu i sjön. En och annan modig "vindsurfing-kille" ger med sitt färggranna segel en festlig syn.

Det rör sig och ibland blir man överraskad, som t ex den dag jag kom in i matsalen och en man reser sig och hälsar: "hej Erik". Plötsligt står vi där, Kent Josefsson och jag. Va`kul att träffas. Lövudden är första anhalt på väg mot två år i MOCAMBIQUE, där han ska träffa Kurt Larsson, som rest tidigare också efter några veckor på Lövudden. Båda kommer säkert att med sina fruar prata "skol- och elevhemsminnen" av skilda slag.

Uppgiften att sända en julhälsning väcker många tankar. Stunderna i Er gemenskap, glädjen och allvaret, julmiddagar, årsavslutningar, föräldraträffarna - helt fantastiskt att minnas.

I en sådan här stund går också tankarna framåt i tiden. En tid i vilken Ni behövs, för familj, för jobbet, ja, för hela vårt samhälle, som liksom ropar efter hjälp från människor som vill göra en insats. Tänk bara på vad alkohol, narkotika, våld och vandalisering etc skapar problem. Gärna vill jag säga Er alla att Ni behövs i förebyggande arbete. Många organisationer kallar och över allt finns möjligheter genom kristen verksamhet, genom idrott, nykterhetsföreningar etc. Ställ upp, om Ni inte redan är i full gång!

I morgon skall jag berätta på en studiecirkel om Carl Eldh, som skapat Ansgarskulpturen i Friluftskyrkan. Då kommer också Ansgars bön i tankarna: "Om jag vore värdig inför min Herre, skulle jag bedja, att han gäve mig ett enda teckan, det att av sin NÅD göra en god människa av mig". Jag vill bedja den bönen för egen del och sända den till Er alla, var Ni än bor och verkar, som en hälsning med önskan om God Jul och välsignelserikt Gott Nytt År!

Er tillgivne

.....

Tack!

För den vänliga omtanken och de vackra blommorna som jag fick mottaga i samband med hälsningarna från Kamratträffen, ber jag att få framföra ett varmt tack!

Med tillönskan om En God Jul!

Gunnar "Greven" Larsson

.....

5 minuter före pressläggningen inkom en julhälsning från Kent Joseffson och Kurt Larsson PC 1952 Maputo Mocambique till Propellerbladets alla läsare.

JULNOTEN

Årets nöt måste göras lättare än föregående års. Därmed inte sagt att man tar fram lösningen på 5 minuter.

Problem med franska nummer.

$$\begin{array}{r}
 \text{vingt} \\
 + \quad \text{cinq} \\
 + \quad \text{cinq} \\
 \hline
 = \quad \text{trente}
 \end{array}$$

Mot varje bokstav i detta räkneexempel svarar en och endast en siffra. (d v s om i=3 så kan ingen annan bokstav vara =3 och i kan inte heller vara =3 på en plats i uppställningen och svara mot annan siffra på annan plats). Ingen av bokstäverna v,c och t=0.

Uppgiften är nu att bestämma de siffror som svarar mot bokstäverna.

Svaret sändes senast 81 01 31 till: Rolf Olsson, Turedalsgatan 42, 732 00 Arboga. Bland inkomna svar belönas de fem först öppnade rätta lösningarna med varsin penninglott. Vinnarna presenteras i nästa nr.

Endast två rätta svar på 1979 års julnöt inkomminom den stipulerade tiden.

6235 Staffan Lindström, Linköping och 6414 Glenn Eriksson, Piteå har belönats med varsin penninglott.

De penninglotter som utlottades bland inbetalda medlemsavgifter den 31 mars 1980 tillföll följande medlemmar.

4803 Per-Ake Rundqvist, Malmö (5 st lotter)

5214 Folke Lindbom, Akersberga (3 st lotter)

5756 Björn Söderberg, Bålsta. (2 st lotter).

Tyvärr utföll ingen av ovan utdelade lottsedlar med vinst.

Rätt svar på föregående julnöt: Det fanns 5621 st kokosnötter från början.

Innehållsförteckning

Sid 1	Från styrelsen	
Sid 3	Utdrag ur årsmötesprotokollet	
Sid 4	Från FFV till FMV	Folke Sundholm
Sid 6	Aviatik från Södertälje	Rune Ståhl
Sid 8	En elevhemkändis	David Molin
Sid 10	Från telemontör till informatör	Roland Rehnäck
Sid 13	Saxat ur gamla protokoll	
Sid 14	Lärde elektronik i USA - blev tandläkare	Per Pagoldh
Sid 18	Minnen	Lage Jarking
Sid 21	En liten tävling	
Sid 21	Hemliga punkten	
Sid 22	Kära FFV-vänner	Erik Tunås
Sid 24	Julnöten	

Trivselhotell i Västerås

- 35 RUM 80 BÄDDAR
- 18 RUM MED BAD
- FRUKOSTMATSAL
- SÄLLSKAPSRUM MED FÄRG-TV
- EGEN PARKERING
- PERSONLIG SERVICE OCH TRIVSEL

Hotell Arkad ab

Östermalmsgatan 25
Telefon 021-12 04 80